ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 31

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 23-го Апрѣля — 1846 — Wilno. WTOREK, 23-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 17 Апрѣля.

Высочайшія Грамоты.

I.

Нашему Генералъ Адъютанту, Главноначальствующему надъ Почтовымъ Департаментомъ, Генералу отъ Инфантеріи Адлербергу.

Свыше тридцатилѣтнее служеніе при лицѣ Нашемъ пріобрѣло вамъ особенное Наше довѣріе и доставило Намъ возможность оцѣнить вполнѣ, какъ рѣдкія душевныя качества, такъ и служебныя достоинства ваши. Постоянно возлагая на васъ, сверхъ вашихъ прямыхъ обязанностей, многоразличныя и важнѣйшія дѣла, Мы всегда видимъ вѣрноподданническое примѣрное усердіе, съ коимъ вы исполняете всѣ эти порученія, къ совершенному Нашему удовольствію. Вмѣстѣ съ тѣмъ Намъ пріятно отдать полную справедливость неутомимой дѣятельности и благой попечительности, кои ознаменовали вѣренное вамъ Управленіе Почтовою Частію многими полезными мѣрами къ прочному ея устройству. Во изъявленіе искренней Нашей признательности за столь отличное и достохвальное служеніе ваше Престолу и Отечеству, Всемилостивѣйше жалуемъ васъ Кавалеромъ ордена Св. Владиміра 1-й степени, знаки коего при семъ препровождая, пребываемъ къ вамъ навсегда благосклонны.

II.

Нашему Генералъ-Адъютанту, Генералу отъ Инфантеріи Кавелину.

Съ искреннимъ сожалѣніемъ снисходя на просьбу вашу, Мы увольняли васъ, по разстроенному здоровью, отъ должности С. Петербургскаго Военнаго Генералъ-Губернатора. Будучи убѣждены, что и самое разстройство вашего здоровья послѣдовало отъ той пламенной ревности и неусыпной дѣятельности, коими всегда отличалось долговременное и полезное служеніе Престолу и Отечеству, Мы, въ воздаяніе понесенныхъ вами на службѣ трудовъ и во изъявленіе постояннаго Нашего къ вамъ благоволенія, Всемилостивѣйше жалуемъ васъ Кавалеромъ ордена Святаго Равноапостольнаго Князя Владиміра первой степени, знаки коего при семъ препровождая, пребываемъ къ вамъ навсегда благосклонны.

На подлинныхъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
7-го Апрѣля 1846 года.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 17-go Kwietnia.

Najwyższe Dyplomata,

I.

Do Naszego Jenerał-Adjutanta, Głównozarządzającego Pocztowym Departamentem, Jenerała Piechoty Adlerberga.

Przeszło trzydziestoletnia służba przy osobie Naszej zjednała wam szczególną ufność Naszą, i dała Nam możność ocenienia, tak rzadkich przymiotów duszy, jako też i zasług służby waszéj. Poruczając wam ciągle, oprócz zwykłych obowiązków, rozliczne i najważniejsze sprawy, zapatrujemy się ciągle na wzorową gorliwość prawdziwie wiernego poddanego, z jaką spełniacie wszystkie te zlecenia, ku zupełnemu zadowoleniu Naszemu. Miło Nam także oddać razem zupełną sprawiedliwość niezmordowanéj staranności i pieczołowitości waszéj, które zarząd zleconego wam Pocztowego Wydziału oznaczyły tylu pożytecznemi środkami ku lepszemu jego urządzeniu. Zawdzięczając wam tak wzorowe i chwalebne usługi przyniesione Tronowi i Ojczyznie, Najłaskawiéj mianujemy was Kawalerem Orderu Św. Włodzimierza 1 éj klassy, którego znaki przytém załączając, zostajemy ku wam na zawsze przychylni.

II.

Do Naszego Jenerał-Adjutanta, Jenerała Piechoty Kawelina.

Ze szczerém ubolewaniem przychylając się do prośby waszéj, uwolniliśmy was, z powodu osłabionego zdrowia, od obowiązków St. Petersburgskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora. Przekonani będąc, że samo to osłabienie zdrowia waszego pochodzi z téj ognistéj, gorliwéj i niezdrowia waszego pochodzi z téj ognistéj, gorliwéj i niezłomnéj działalności, jaką się odznaczała zawsze wasza długa i pożyteczna służba Tronowi i Ojczyznie, My, w nagrodę położonych przez was zasług i w dowód ciągłéj Naszéj ku wam przychylności, Najłaskawiéj mianujemy was Kawalerem Orderu Św. Równego Apostołom Xięcia Włodzimierza 1-éj klassy, którego znaki przytém załączając, zostajemy ku wam na zawsze przychylni.

Na oryginałach Własną Jego Cesarskiéj Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

St. Petersburg,
7-go Kwietnia 1846 roku.

Высочайшими Грамотами, 7-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Орденовъ: Св. Благовѣрнаго Великаго Князя Александра Невскаго съ алмазными украшеніями, Генералъ-Лейтенантъ, Сенаторъ, Членъ Военнаго Совѣта, *Михайловскій-Данилевскій*, и безъ украшенія, Генералъ-Лейтенанты: Дежурный Генералъ Главнаго Штаба Его Величества, Генералъ-Адъютантъ *Вейдемейеръ* 1-й, и Директоръ Департамента Военныхъ Поселеній, Баронъ *Корфъ* 1-й, и Императорскаго и Царскаго Ордена Бѣлаго Орла, Генералъ-Адъютантъ, Директоръ Канцеляріи Военнаго Министерства, Генералъ-Лейтенантъ *Анненковъ* 3-й.

— Высочайшими Грамотами, 13-го, 23 го и 25-го Декабря 1845, и 27-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Св. Анны 1 й степени, состоящій по Арміи, Генералъ-Маіоръ *Лишинъ* 2 й, и ордена Св. Станислава 1-й степени, Генералъ-Маіоры: Начальникъ Кіевскаго Артиллерійскаго Округа, состоящій по Артиллеріи, *Калита*, Командиръ 2-й Бригады 1-й Драгунской Дивизіи *фонъ Фишбахъ*, Командиръ 1 й Бригады 2-й Драгунской Дивизіи, *Крузенштернъ* 1-й, и Командиръ Драгунскаго Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича Полка *Левенцевъ*.

—

22-го Марта, въ 7-мъ часовъ вечера, скончался въ С. Петербургѣ, послѣ долговременной болѣзни, Предсѣдатель Ученаго Комитета Морскаго Министерства, Генералъ-Лейтенантъ и Кавалеръ Лонгинъ Ивановичъ *Голенищевъ-Кутузовъ*, на 79 мъ году отъ рожденія.

— Императорская Академія Наукъ понесла чувствительную потерю: 20 Марта, къ общему сожалѣнію, скончался послѣ кратковременной болѣзни старѣйшій изъ ея Членовъ, Ординарный Академикъ Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Петръ Андреевичъ *Загорскій*.

Вильна.

Извлеченіе изъ Отчета по управленію Виленскихъ Дѣтскихъ Пріютовъ, за 1845 годъ.

(*Окончаніе.*)

Виленскіе Дѣтскіе Пріюты получаютъ содержаніе отъ щедротъ Всемилостивѣйшаго Монарха и, изъ благотворительныхъ пожертвованій ежегодныхъ и единовременныхъ.

Общій доходъ Пріютовъ въ 1845 году простирался до 3,856 руб. 5¼ коп. сер. изъ коихъ израсходовано 3,662 руб. — Общій же капиталъ пріютовъ простирается до 15,117 руб. 61¾ коп. сер. Считаемъ долгомъ здѣсь выписать имена благотворителей Пріютовъ и отдать имъ достойное благодареніе отъ имени бѣдныхъ дѣтей и не имущихъ ихъ родителей: Его Высокопревосходительство, Господинъ Виленскій Военный, Ковенскій, Минскій и Гродненскій Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Лейтенантъ и Кавалеръ Ѳ. Я. *Мирковичъ*, Высокопреосвященнѣйшій *Іосифъ*, Архіепископъ Литовскій и Виленскій, Тайный Совѣтникъ *Лексъ*, Виленскій Губернскій Предводитель Дворянства *Минейко*, Статскій Совѣтникъ *Врублевскій*, Коллежскій Совѣтникъ Князь Левъ Петровичъ *Витгенштейнъ*, Надворный Совѣтникъ *Ходолей*, Окружный Почтъ-Инспекторъ *Евреиновъ*, Коллежскій Ассесоръ *Ланевскій-Волкъ*, Подполковникъ *Мозалевскій*, Помѣщики: Графъ *Тизенгаузъ*, *Сидоровичъ*, *Иллаковичъ*, *Станкевичъ*, *Заблоцкая*; Купцы: *Гиршфельдъ*, *Гликсбергъ*, *Тайненсковъ*, *Поповъ*, *Мухинъ*, *Апатовъ*, *Циммерманъ*, *Динъ Мухаметъ Ахтямовъ* и многіе другіе. Кромѣ того 8-мь Виленскихъ Аптекарей пожертвовали лекарства, каждый на 5 руб. серебромъ.

Вообще въ 1845 году Дѣтскіе Пріюты, въ моральномъ и вещественномъ отношеніи достигли полной степени развитія и соотвѣтствующаго цѣли положенія. Предшествовавшія свѣдѣнія ясно доказываютъ о несомнѣнной пользѣ, какую жители города Вильно извлекаютъ изъ этого благодѣтельнаго для нихъ учрежденія; польза эта еще явственнѣе въ нынѣшнее время, когда многія семейства поверженныя въ крайнюю нищету, съ радостію и чувствомъ признательности видятъ чадъ своихъ призрѣнными, довольными, здоровыми врачуемыми, и видимо совер-

Przez Najwyższe Dyplomata, 7-go Kwietnia, Najłaskawiéj mianowani Kawalerami Orderów: Św. Prawowiernego Wielkiego Xięcia Alexandra Newskiego: z brylantowemi ozdobami, Jenerał-Porucznik, Senator, Członek Rady Wojennéj *Michajłowski-Danilewski*, i bez ozdób, Jenerał-Porucznicy: Dyżurny Jenerał Głównego Sztabu Jego Cesarskiej Mości, Jenerał-Adjutant *Wejmarn* 1-szy, i Dyrektor Departamentu Wojskowych Osad Baron *Korf* 1-szy; Cesarskiego i Królewskiego Orderu Orła Białego, Jenerał-Adjutant, Dyrektor Kancellaryi Ministeryum Wojny, Jenerał-Porucznik *Annenkow* 3-ci.

— Przez Najwyższe Dyplomata, z d. 13-go, 23-go i 25 Grudnia 1845 r., i 27 Stycznia 1846, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami: Orderu Św. Anny 1-éj klassy, zostający w Armii Jenerał-Major *Liszin* 2, i Orderu Św. Stanisława 1-éj klassy, Jenerał-Majorowie: Naczelnik Okręgu Artylleryjskiego Kijowskiego, zostający w Artylleryi, *Kalita*, Dowódzca 2-éj Brygady 1-éj Dywizyi Dragonów, *von Fiszbach*, Dowódzca Półku Dragonów Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, *Lewencew*.

—

Dnia 22-go marca, o godzinie 7-éj wieczór, zakończył w Petersburgu życie, po długiéj słabości, Prezes Komitetu Naukowego Ministerstwa Morskiego, Jenerał-Lejtnant i Kawaler, Longin syn Jana *Goleniszczew-Kutuzow*, w 79-m roku wieku swego.

— Cesarska Akademija nauk poniosła dotkliwą stratę: dnia 20 go b. m., z zalem powszechnym, zakończył życie, po krótkiéj słabości, najdawniejszy z Członków, Akademik zwyczajny, Rzeczywisty Radzca Stanu Piotr *Zagorski*.

Wilno.

Wyciąg ze sprawozdania o zarządzie Wileńskich Domów Przytułku dla Dzieci, w roku 1845.

(*Dokończenie.*)

Wileńskie Domy Przytułku utrzymują się z hojności Najmiłościwszego Monarchy, tudzież z dobroczynnych ofiar corocznych i jednorazowych.

Ogólny dochód Domów Przytułku w roku 1845 wynosił 3,856 rub. 5¼ kop. sr., z których wydatkowano 3,662 r. sr. Ogólny zaś ich kapitał dochodzi do 15,117 rub. 61¾ kop. sr. Poczytujemy za obowiązek wymienić tu imiona dobroczyńców Domów Przytułku i oświadczyć im należną wdzięczność w imieniu ubogich dzieci, jako też ich rodziców: JW. Wileński Wojenny, Kowieński, Mińsk, Grodzieński Jenerał-Gubernator, Jenerał Porucznik i Kawaler *Mirkowicz*. Najprzewielebniejszy *Jozef*. Arcybiskup Litewski i Wileński, Xiąże Ludwik *Wittgenstein*. Radzca Stanu *Wroblewski*, Radzca Dworu *Chodolej*. Okręgowy Inspektor Poczt *Ewreinow*, Kollegialny Assessor *Łaniewski-Wołk*, Podpółkownik *Mozalewski*; Obywatele: Hrabia *Tyzenhauz*, *Sidorowicz*, *Illakowicz*, *Stankiewicz*, *Zabłocka*; Kupcy: *Hirschfeld*, *Glücksberg*, *Tajnenskow*, *Popow*, *Muchin*, *Apatow*, *Zimmerman*, *Din-Muhammed Achtiamow* i wielu innych. Prócz tego ośmiu Wileńskich Aptekarzy dostarczyło bezpłatnie lekarstw każdy na 5 rub. sr.

Słowem, w roku 1845, Domy Przytułku dla Dzieci doszły, tak w moralnym jako też i materyalnym względzie, do wysokiego stopnia rozwinienia i żądanéj pomyślności. Wyżéj przytoczone wiadomości świadczą najjaśniéj o niewątpliwéj korzyści, jaką mieszkańcy miasta Wilna otrzymują z tego zbawiennego dla nich zakładu. Korzyść ta w czasie obecnym jest jeszcze dotykalniejszą, kiedy nie jedna rodzina, sama do ostatniéj nędzy przyprowadzona, patrzy z radością i wdzięcznem sercem na swoje dzieci, jak je ręka opiekuńcza garnie do siebie w Domach Przytułku, zaspakaja ich głód, czuwa nad ich zdrowiem, leczy w chorobach,

шествующимися въ первоначальномъ образованіи и нравственности. Всего этого, безъ сей, какъ будто свыше ниспосланной для нихъ, благотворящей руки, они нетокмо были бы лишены; но даже неимѣя средствъ существованія, могли бы пасть жертвою голода или сильныхъ недуговъ. Видя нѣжную заботливость и материнское попеченіе о дѣтяхъ, видя прочное основаніе Пріютовъ, родители, безъ предубѣжденій съ неизъяснимою готовностію и глубокою увѣренностію въ счастіи дѣтей, отдаютъ ихъ на лоно призрѣнія, незаботясь уже ни о физическомъ ихъ существованіи, ни о нравственномъ усовершенствованіи, а пріютивъ ихъ такимъ образомъ, сами имѣютъ возможность снискивать себѣ трудами пропитаніе. Готовность и желаніе отдавать дѣтей своихъ въ Пріюты, равно отличаетъ всѣ сословія, неисключая и Евреевъ, кои отбросивъ на этотъ разъ свой фанатизмъ, видя счастіе дѣтей, забываютъ о тяготѣющихъ надъ ихъ вѣрою предразсудкахъ, и подавъ руку братьямъ нужды, Христіанамъ, съ глубокимъ чувствомъ, вмѣстѣ съ ними хвалятъ руку дающаго.

При постоянной заботливости Попечительства, при постепенно возрастающей благотворительности и совершенной довѣренности родителей, можно надѣяться, что на будущее время увеличится число дѣтей, а вмѣстѣ съ тѣмъ благотворителей, и Дѣтскіе Пріюты совершенно будутъ достаточны для призрѣнія дѣтей всѣхъ именно неимущихъ и тѣмъ достигнутъ цѣли указанной для сихъ заведеній Всемилостивѣйшею ихъ Покровительницею.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 19 *Апрѣля*.

Вчера происходило торжественное погребеніе тѣла умершей супруги принца Вильгельма Прусскаго, урожденной герцогини Гессенской. Король, Королева, принцы и принцессы Королевскаго дома, выслушавъ слово придворнаго проповѣдника Эренберга, отправились вмѣстѣ съ принцессою, супругою наслѣдника Баварскаго престола и герцогинею Каролиною Гессенскою, въ каѳедральную церковь, гдѣ ожидали привезенія тѣла. Послѣ того Король вышелъ на встрѣчу тѣлу, которое послѣ обыкновенныхъ обрядовъ, было погребено въ фамильной королевской гробницѣ.

Австрія.

Лембергъ, 16 *Апрѣля*.

Съ нѣкотораго времени, неблагонамѣренные люди стали разсѣвать ложные слухи, могущіе между легковѣрными и боязливыми возбуждать опасеніе и волненіе умовъ. Хотя слухи сіи лишены всякаго правдоподобія, однако правительство приняло всевозможныя мѣры къ успокоенію умовъ и повсемѣстному охраненію спокойствія. Возвѣщая о томъ миролюбивымъ жителямъ, правительство нужнымъ находитъ предварить, что съ разсѣвающими впредь возбудительные и вредные общественному спокойствію слухи, поступаемо будетъ по всей строгости законовъ.

— По повелѣнію Императора, постройка галиційской желѣзной дороги имѣетъ быть окончена въ самое короткое время.

— Въ Аугсбургской Газетѣ, 17-го Апрѣля, пишутъ: „Въ послѣднихъ донесеніяхъ изъ Галиціи, простирающихся по 12-е Апрѣля, не содержится ничего такого, что подтверждало бы разнесшіеся слухи о продолжающихся тамъ смятеніяхъ.“

Франція.

Парижъ, 14 *Апрѣля*.

Третьяго дня былъ при дворѣ большой обѣдъ, къ которому приглашены были въ числѣ прочихъ, лорды Пальмерстонъ и Лондондери съ супругами.

— Проектомъ къ закону относительно флота, который соображаетъ нынѣ палата депутатовъ, морской министръ требуетъ 93 милліоновъ франковъ, на

oraz jak one same widoczne czynią postępy tak w elementarném kształceniu się jak i w obyczajności. Gdyby zaś nie ta, z Nieba, rzec można, dla nich zesłana dobroczynna pomoc, nie tylko byłyby pozbawione wszystkich tych korzyści, ale też, nie jedno z nich, nie mając sposobu utrzymania się, stałoby się ofiarą głodu lub ciężkiéj choroby. To też ze swojéj strony rodzice, widząc to czułe staranie i macierzyńską troskliwość nad ich dziećmi w Domach Przytułku; widząc wewnętrzne urządzenie tych zakładów, pozbywają się wszelkich uprzedzeń, i z niewymównym pośpiechem, przekonani o szczęściu swoich dziatek, powierzają je tym domom ochrony, nie troszcząc się już daléj o ich byt fizyczny ani też o moralne kształcenie; sami zaś, umieściwszy swe dzieci w Domach Przytułku, mają czas i sposobność pracować na utrzymanie własne. Gotowość i chęć oddawania dzieci do Domów Przytułku zarówno daje się postrzegać we wszystkich stanach, nie wyłączając i Żydów, którzy odłożywszy tą razą na stronę swój fanatyzm, widząc przyszłe szczęście swych dzieci, zapominają o każących ich wiarę przesądach, a podawszy rękę spólnikom niedoli, Chrześcianom, z głęboką wdzięcznoscią błogosławią wraz z nimi staranną dłoń co ich potrzeby opatruje.

Przy ciągłéj troskliwości Opiekuńczego Zarządu i zupełném zaufaniu rodziców, można się spodziewać, że na przyszłość powiększy się liczba dzieci i że Domy Przytułku, hojnemi ofiarami wspierane, będą mogły dać u siebie schronienie dzieciom wszystkich ubogich mieszkańców, przez co osiągną cel wytknięty dla tego rodzaju zakładów przez Najmiłościwszą ich Opiekunkę.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 19 *kwietnia*.

Wczoraj odbyło się uroczyste pogrzebanie zwłok małżonki Xięcia Wilhelma Prusskiego, urodzonéj Xiężniczki Hesskiéj. Król, Królowa, tudzież Xiążęta i Xiężniczki Królewskiego domu, po wysłuchaniu przemowy kaznodziei dworskiego Ehrenberg, udali się łącznie z Królewiczówną następczynią Bawarską i Xiężną Karolową Hesską do kościoła katedralnego, gdzie na przybycie zwłok oczekiwali. Następnie Monarcha wyszedł na przyjęcie ciała, które po zwykłych modłach złożone zostało w rodzinnych grobach Królewskich.

Austrya.

Lwów, 16 *kwietnia*.

Złośliwe osoby uwzięły się od pewnego czasu rozsiewać pogłoski, mogące łatwowiernych i bojaźliwych zatrważać i niepokoić, jako też sztuczne wzburzenie umysłów utrzymywać. Lubo pogłoskom tym całkiem na prawdopodobieństwie zbywa, jednakże Rząd poczynił i ciągle czyni wszelkie w jego mocy będące i do zaspokojenia umysłów potrzebne środki, aby wybuchowi nieprzyjaznych namiętności wszędzie skutecznie zapobiedz. Podając to do wiedzy publiczności pokój miłującéj, Rząd widzi się być spowodowanym oświadczyć, że przeciw tym, którzyby nadal dopuścić się mieli rozszerzenia poduszczających, do niepokoju i podejrzenia zmierzających, pod jakim bądź kształtem pogłosek, ze wszelką surowością postąpi.

— Rozporządzenie Cesarskie nakazuje kończenie drogi żelaznéj Galicyjskiéj w jak najkrótszym przeciągu czasu.

— *Augsburgska Gazeta Powszechna*, pisze pod dniem 17-m kwietnia: Nasze najnowsze wiadomości z Galicyi sięgają po dzień 12-ty kwietnia. Nie zawierają one nic takiego, coby wieści rozgłoszone o trwających tamże rozruchach potwierdzało.

Francya.

Paryż, 14 *kwietnia*.

Onegdaj był wielki obiad u Króla, na którym znajdowali się także Lordowie: Palmerston i Londonderry, ze swemi małżonkami.

— W projekcie do prawa dotyczącym marynarki, który właśnie zajmuje Izbę Deputowanych, żąda Minister morski 93 milionów franków, na budowę nowych okrętów i

постройку кораблей, и на пополненіе арсеналовъ. Предполагается увеличить число большихъ кораблей до 400, т. е. будетъ 300 парусныхъ и 100 паровыхъ. Коммиссія, согласившаяся съ проектомъ министра, требовала однако, чтобы построено было болѣе паровыхъ, нежели парусныхъ судовъ, и при томъ дешевле прежняго; слѣдственно коммиссія согласна скорѣе на уменьшеніе числа на возвышеніе суммы. Кажется, что и плата будетъ того же мнѣнія, какъ и коммиссія.

— Въ парижскомъ Монитерѣ пишутъ: Императорско-Россійскій флотъ прибылъ въ Тулонъ 11 с. м. въ 6½ часовъ, и остановился въ тамошней гавани. На другой день, утромъ, мѣстный морскій префектъ, въ сопровожденіи подпрефекта, военнаго начальника департамента и тулонскаго мера, отправился на адмиральскій корабль съ привѣтствіемъ къ Его Императорскому Высочеству Великому Князю Константину Николаевичу и Адмиралу Литке, при пушечныхъ салютахъ съ обѣихъ сторонъ. Его Высочество намѣренъ соблюдать здѣсь, какъ и вездѣ, инкогнито, и изъявилъ желаніе, дабы не дѣлали ему никакихъ воинскихъ почестей. Великій Князь, вышедши на берегъ, отправился сначала къ морскому префекту, а потомъ пожелалъ осмотрѣть Мурильонскій арсеналъ и Ламальгскій фортъ.

— Россійскій Посолъ въ Парижѣ, Графъ Киселевъ, пріѣхалъ 10 с. м. въ Тулонъ, для встрѣчи Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича. Ибрагима Пашу ожидаютъ въ Парижѣ къ 24 числу с. м. 15 го числа будетъ въ Тулузѣ, въ честь его, большой военный смотръ.

— Изъ Альжира отъ 7 с. м. увѣдомляютъ, что генералъ Юссуфъ все еще преслѣдуетъ Абд эль-Кадера. Маршалъ Бюжо, по причинѣ болѣзни, отсрочилъ, на нѣсколько дней, отъѣздъ свой изъ Альжира въ Оранъ. Абд эль-Кадеръ, пользуясь этимъ, обратился въ страну Герабовъ, куда, по его слѣдамъ, отправилась и колонна генерала Юссуфа. Халифъ Эль-Агуата, Сиди-Ахметъ-Бенъ-Салемъ, тоже собралъ свои войска, дабы дѣйствовать обще съ Французами. Предъ выступленіемъ изъ Эль-Бенды, генералъ Юссуфъ отправилъ два эскадрона противъ двухъ дуаровъ Азелицовъ, у коихъ и было захвачено нѣсколько скота и убитъ Каидъ Шарефовъ Эль-Цитуни. Ночью арабскіе солдаты, отрѣзавъ у него голову, привезли въ Тіаретъ, дабы показать тамошнимъ жителямъ, что отомстили за измѣнническій поступокъ съ Лакотомъ.

15 *Апрѣля.*

На устроивающейся Парижско-Стразбургской желѣзной дорогѣ, случилось большое несчастіе. Между Курселемъ и Люсанси надобно было сдѣлать значительный прокопъ. Подземная галлерея (дорога) была уже проведена на 160 до 200 метровъ (около 400 аршинъ) длиною, и уже не много недоставало для совершеннаго окончанія; какъ вдругъ 3 числа с. м. провалился сводъ и засыпалъ 19 работниковъ, находившихся внутри сказанной галлереи. 3-е число и вся слѣдующая ночь прошли въ безуспѣшныхъ усиліяхъ спасти несчастныхъ. Наконецъ замѣтили на одной сторонѣ галлереи трубу, посредствомъ коей убѣдились, что всѣ 19 человѣкъ находятся еще въ живыхъ. Тотчасъ, тѣмъ же путемъ, опустили имъ съѣстныхъ припасовъ, освѣщеніе и даже письма отъ ихъ женъ и друзей, на которыя они отвѣчали письменно изъ подъ земли. Изъ отвѣтовъ ихъ, оживленныхъ надеждою и даже нѣкоторою веселостью, узнали, что мѣсто, въ которомъ они могутъ свободно двигаться, заключаетъ 200 квадр. аршинъ пространства; для предупрежденія недостатка въ воздухѣ, по причинѣ не слишкомъ обширнаго отверстія трубы, впустили, сверхъ того, въ ихъ яму шприцъ. Между тѣмъ инженеры безпрестанно работали, и раскапывали насыпную землю. 6-го Апрѣля, толщина земли, отдѣлявшая инженеровъ отъ этихъ несчастныхъ, была всего на 2 метра (слишкомъ 4 арш.), и надѣялись въ продолженіе этого дня достигнуть до нихъ, какъ вдругъ на слѣдующую ночь упала новая масса песку, въ 25 аршинъ толщиною, и по этому необходимо было начать работу снова. Только 12-го Апрѣля, въ день Пасхи, въ 2 часа пополудни, успѣли наконецъ добраться до этихъ несчастныхъ, которые, пробывъ 9 дней подъ землею, веселые и здоровые вышли на солнечный свѣтъ, благодаря Бога за свое чудесное спасеніе.

— Бюджетъ города Парижа на 1846 годъ, состоитъ изъ 46,150,781 фр. дохода, и столько же расхода.

opatrzenie arsenałów. Siła morska ma być podniesioną do 400 wielkich okrętów, to jest 300 żaglowych a sto parowych. Kommissya wprawdzie popierała projekt Ministra, chciała jednakże, żeby więcéj wybudowano okrętów parowych, jak żaglowych, i to taniéj jak dotychczas, zatém oświadczyła się raczéj za zniżeniem jak za podniesieniem summy kredytu. Zdaje się, że Izba pójdzie za zdaniem swojéj komissyi.

— *Monitor* donosi: Flotta Cesarsko-Rossyjska zbliżyła się 11 go b. m. do Tulonu i stanęła w tutejszéj przystani o godzinie 6½. Rano dnia 12-go odwiedził J. C. W. Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza i Admirała Litke, tameczny Prefekt morskiego wydziału. Z obu stron salutowano z armat; Podprefekt, komenderujący w Departamencie Jenerał i Mer Tulonu, udali się na pokład okrętu, na którym się Wielki Xiążę znajdował. J. C. Wysokość chce zachować tu, jak wszędzie, incognito, i oświadczył życzenie aby mu nie czyniono żadnych honorów. Wielki Xiążę wysiadł na ląd i udał się naprzód do Prefektury morskiéj, a następnie chciał zwiedzić arsenał Mourillon i warownię Lamalgue.

— Hr. Kisielew, Ambassador Cesarsko-Rossyjski w Paryżu, przybył 10-go b. m., do Tulonu, dla przywitania J. C. W. Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza. Ibrahim Basza oczekiwany jest dnia 24-go b. m. w Paryżu. Dnia 15-go b. m. odbędzie się w Tuluzie na jego cześć wielka rewia.

— Donoszą z Algieru pod dniem 7 m b. m., że Jenerał Jussuf ściga niezmordowanie Abd el-Kadera Marszałek Bugeaud z powodu słabości, odroczył do dni kilku swój wyjazd z Algieru do Oranu. Abd-el-Kader zwrócił się do pokolenia Gerabow, gdzie wojska francuzkie za nim się w pogoń udały. Kalifa francuzki z El-Aghuatu, Sid-Achmed-Ben-Salem, zgromadził swoje siły dla spólnego działania z Francuzami. Jenerał Jussuf rozkazał dwom szwadronom napaść na dwa duary Azelików, którym zabrano ich trzody i zabito Kaida Szarefów, El-Cituni. W nocy jeźdzcy gumu odcięli mu głowę i zawieźli do Tiaretu, dla pokazania plemionom tego okręgu, że zdrada P. Lacote pomszczoną została.

Dnia 15 kwietnia.

Na budującéj się Paryzko-Strasburgskiéj kolei żelaznéj, zaszło wielkie nieszczęście. Pomiędzy Courcelles i Lusancy potrzebny był znaczny przekop. Podziemna galerya (droga) była już zrobiona na 160 do 200 metrów (około 400 łok.) długości, i mało już brakowało do zupełnego jéj ukończenia, gdy d. 3 b. m. zawaliło się sklepienie i zasypało 19 robotników, którzy się znajdowali w głębi owéj galeryi. Koniec d. 3-go i cała noc następna zeszły na bezskutecznych usiłowaniach ratunku. Nareszcie dostrzeżono z boku galeryi wystającą rynnę, za pomocą któréj przekonano się, że wszyscy 19 zostają jeszcze przy życiu. Natychmiast więc tąż drogą spuszczono im żywność, światło, a nawet listy od żon i przyjaciół, na które oni odpisywali nawzajem z pod ziemi. Z odpowiedzi tych, tchnących nadzieją a nawet pewnym rodzajem wesołości, dowiedziano się, że miejsce, w którém wolno poruszać się mogą, wynosi 200 łokci kwadr.; aby zaś im nie zabrakło powietrza, z powodu niedość obszernego otworu rynny, wprowadzono nadto do ich jamy wężownicę od sikawki. Tymczasem inżynierowie pracowali ciągle nad odkopaniem zawalonéj ziemi. Dnia 6 kwietnia, grubość ziemi, oddzielająca inżynierów od tych nieszczęśliwych, wynosiła już tylko jeszcze 2 metry (przeszło 4 łokcie) i spodziewano się w ciągu tego dnia dostać się do nich, gdy znowu następnéj nocy zawaliła się nowa massa piasku, na 25 łokci grubości, i trzeba było na nowo rozpocząć robotę. Dopiéro d. 12 w Niedzielę wielkanocną, o godz 2-giéj po południu, udało się nakoniec dostać się do tych nieszczęśliwych, którzy po 9 dniach pobytu pod ziemią, wszyscy weseli i zdrowi, wyszli na światło słoneczne, składając dzięki Bogu za tak cudowne ocalenie swoje.

— Budżet m. Paryża na rok 1846 wynosi dochodu 46,150,781 fr. i tyleż wydatku.

— Въ первый разъ со времени іюльской революціи, палата депутатовъ, въ нынѣшнемъ году, праздновала Воскресеніе Христа Спасителя.

16 *Апрѣля.*

Король и Королева, принцесса Аделаида, герцоги Немурскій, Жуэнвильскій и Монпансьерскій, отправились вчера въ Фонтенебло.

— Повѣренный въ прусскихъ дѣлахъ при здѣшнемъ дворѣ, графъ Гацфельдъ, представилъ министру иностранныхъ дѣлъ отвѣтъ своего Государя на увѣдомленіе о рожденіи принцессы Маргариты Орлеанской.

— Въ палатѣ депутатовъ продолжаются преніи касательно кредита для флота. Всѣ журналы занимались рѣчью, которую вчера произнесъ Г. Тьеръ; сегодня говорилъ Г. Ламартинъ и утверждалъ, что ежели Франція не будетъ имѣть флота состоящаго изъ 60 линѣйныхъ кораблей, то не будетъ въ состояніи поддержать достоинства морской державы на атлантическомъ океанѣ и на Средиземномъ морѣ.

— Генералъ Нарваэзъ прибылъ въ Байонну, гдѣ посѣтилъ прежде всѣхъ Инфанта Донъ Энрика, а послѣ того надѣвши мундиръ генералъ-капитана, посѣтилъ генералъ-лейтенанта Гариспе, подпрефекта Г. Левей и испанскаго консула. По полученнымъ сегодня извѣстіямъ, генералъ Нарваэзъ, вмѣстѣ съ супругою, которая пріѣхала къ нему въ Байонну, пробудетъ тамъ нѣсколько дней.

17 *Апрѣля.*

Вчера, по полудни, около 5½ часовъ, когда Король возвращался съ прогулки, въ экипажѣ, въ замокъ Фонтенебло, и проѣзжалъ чрезъ тамошній паркъ, кто-то взлѣзши на каменную стѣну, при дорогѣ, выстрѣлилъ въ Короля. Провидѣніе и въ этотъ разъ пеклось о жизни Монарха. Королева, принцесса Аделаида, герцогиня Немурская, и герцогъ и герцогиня Салернскіе, находились вмѣстѣ съ Королемъ въ экипажѣ (*char-à-banc*), но всѣ остались не вредимы. Три пули прошли сквозь бахраму экипажа. Королева подняла пылавшій еще пыжъ, который упалъ между Ея Величествомъ и Королемъ. Преступника тотчасъ схватили. Фамилія его Леконтъ, онъ имѣетъ 48 лѣтъ отъ роду, и орденъ почетнаго легіона; былъ прежде лѣсничимъ (*garde general*) въ Фонтенебло, съ жалованьемъ въ 6,000 франковъ, и слылъ искуснымъ стрѣлкомъ. Преступникъ этомъ показалъ, при первомъ допросѣ, что когда еще Король ѣхалъ на прогулку, онъ покушался на жизнь его Величества, стоя за парковою стѣною, и уже прицѣлился было, но замѣтивъ, что Королева сидитъ съ ближайшей къ нему стороны, не выстрѣлилъ, но рѣшился ожидать минуты возврата, дабы, когда Король будетъ сидѣть къ нему лицемъ, вѣрнѣе можно было совершить злодѣяніе. Разстояніе, въ которомъ онъ выстрѣлилъ въ экипажъ, было не болѣе 6 аршинъ. Поводомъ къ сему злодѣйскому покушенію была личная месть, о которой Леконтъ давно уже говорилъ, когда его за неповиновеніе своему начальству, удалили отъ должности лѣсничаго. Сегодня онъ доставленъ будетъ, подъ конвоемъ, въ Парижъ, и заключенъ въ Луксембургскомъ дворцѣ, въ коемъ происходятъ засѣданія палаты перовъ, которая будетъ судить его.

— При открытіи сегодняшняго засѣданія палаты депутатовъ, президентъ оной, Г. Созе, извѣстилъ членовъ ея разтроганнымъ голосомъ объ этомъ новомъ покушеніи на жизнь Короля и сказалъ: „Если бы Король находился въ Парижѣ, палата тотчасъ отправилась бы къ Его Величеству, съ тою цѣлію чтобы поздравить Монарха съ новымъ чудеснымъ спасеніемъ. Король завтра пріѣдетъ въ столицу; и я предложу на слѣдующемъ засѣданіи, чтобы въ то время, которое будетъ мною назначено, палата отправилась въ Тюльери.“ Сіе увѣдомленіе Г. Созе принято было палатою съ радостнымъ восклицаніемъ: „Да здравствуетъ Король!“

— Министры, окончивъ кабинетныя совѣщанія, отправились тотчасъ въ Фонтенебло, для принесенія Королю поздравленій съ столь чудеснымъ спасеніемъ жизни. Нѣсколько иностранныхъ посланниковъ отправилось туда же съ этою цѣлію. Австрійскій посланникъ, графъ Аппони, уже отправлялся въ Вѣну, но освѣдомившись объ этомъ посягательствѣ на жизнь Короля, пріостановилъ свой выѣздъ.

— Въ министерствахъ всѣ того мнѣнія, что вчерашнее покушеніе, восьмое съ 1830 года, не имѣло совершенно политическихъ причинъ, но возникло пра-

— Piérwszy raz od czasu rewolucyi Lipcowéj, Izba Deputowanych obchodziła w tym roku święta wielkanocne.

Dnia 16 *kwietnia.*

Król, Królowa, Xiężniczka Adelaida, tudzież Xiążęta: Nemours, Joinville i Montpensier, wyjechali wczoraj do Fontainebleau.

— Sprawujący interessa Prusskie przy tutejszym dworze, Hr. Hatzfeld, złożył Ministrowi spraw zagranicznych odpowiedź swego Monarchy, na pismo donoszące o narodzeniu się Xiężniczki Małgorzaty Orleańskiéj.

— W Izbie Deputowanych toczą się ciągłe rozprawy nad kredytem dla marynarki. Mowa miana wczoraj przez P. Thiers zajmuje wszystkie dzienniki: dzisiaj zabierał głos P. Lamartine, w którym utrzymywał, że Francya nie mając floty złożonéj z 60 okrętów liniowych, nie mogłaby utrzymać swego stopnia jako mocarstwo morskie naOceanie i morzu Śródziemném.

— Jenerał Narvaez przybył do Bajonny, gdzie odwiedził naprzód Infanta Don Enrique, a następnie ubrany w mundur kapitana jeneralnego, oddał wzajemne odwiedziny Jenerał porucznikowi Harispe, Podprefektowi P. Levoy i Konsulowi hiszpańskiemu. Według otrzymanych w dniu dzisiejszym wiadomości, Jenerał Narvaez zamyśla z małżonką, która się z nim w Bajonnie zjechała, zabawić kilka dni w tém mieście.

Dnia 17 *kwietnia.*

Dnia wczorajszego po południu, około godziny 5½, gdy Król z przejażdżki w powozie do zamku Fontainebleau powracał i przez park tameczny przejeżdżał, człowiek jakiś, wdarłszy się na mur przy drodze, strzelił do J. K. Mości. Opatrzność czuwała i tą razą nad życiem Monarchy. Królowa, Xiężniczka Adelaida, Xiężna Nemours i oboje Xięstwo Salerno, znajdowali się razem z Królem w ławkowym pojeździe (char-á-banc), ale nikt nie został trafiony. Trzy kule przeszły przez firanki powozu; Królowa podniosła palący się jeszcze kłak, który upadł między nią i Królem. Zbrodniarz został pojmany natychmiast. Nazywa się Lecomte, ma lat 48; ozdobiony jest orderem Legii Honorowéj, był przedtém Nadzorcą (garde general) lasu w Fontainebleau z pensyą 6,000 franków, i słynął jako dobry strzelec. Zbrodniarz ten zeznał w piérwszém posłuchaniu, że już gdy Król na przejażdżkę wyjeżdżał, czyhał nań stojąc za murem parku, i już był nawet strzelbę ku niemu wymierzył, lecz postrzegłszy, że Królowa siedzi z téj strony, nie strzelił, ale przedsięwziął czekać chwili powrotu, ażeby, gdy Król będzie obrócony ku niemu, tém pewniéj mógł swéj zbrodni dokonać. Odległość z któréj do powozu wystrzelił nie wynosiła więcéj nad 6 piędzi. Powodem zbrodni ma bydź zemsta osobista, z którą się Lecomte już oddawna odgrażał, gdy go za uchybienie karności względem swych przełożonych, z miejsca Nadzorcy lasu usuniono. Dziś ma bydź przywieziony pod strażą do Paryża i uwięziony w pałacu Luxemburgskim, gdzie się odbywają posiedzenia Izby Parów, która sądzić go będzie.

— Za otwarciem dzisiejszego posiedzenia Izby Deputowanych, Prezes jéj, P. Sauzet, zawiadomił ją wzruszonym głosem o tym nowym zamachu na życie Króla i rzekł: „Gdyby Król znajdował się w Paryżu, Izba udałaby się natychmiast do niego, aby mu powinszować, iż tak cudownie przez Opatrzność zachowany został. Król przybędzie jutro do stolicy; zaproponuję więc Izbie na posiedzeniu jutrzejszém, aby w godzinie, którą spodziewam się, iż będę mógł oznaczyć, udała się do Tuilleryów.“ To zawiadomienie P. Sauzet przyjęte zostało przez Izbę z radośnym okrzykiem: „Niech żyje Król!“

— Ministrowie odbyli radę gabinetową i udali się natychmiast do Fontainebleau dla powinszowania Królowi cudownego ocalenia życia. Kilku zagranicznych Posłów udało się tamże w tym celu. Poseł Austryacki, Hr. Appony, był już właśnie na wyjezdném do Wiednia, ale powziąwszy wiadomość o tym zamachu, kazał rozpakować powozy i wyjazd swój na poźniéj odłożył.

— W ministerstwach wszyscy są tego przekonania, że zamach wczorajszy, ósmy od 1830 roku, nie miał wcale powodów politycznych, ale pochodził wprost z zemsty oso-

мо изъ личной мести. Имена виновниковъ семи предшествовавшихъ покушевій на жизнь Короля Людовика Филиппа слѣдующія: Бержеронъ, Фіески, Алибо, Менье, Дармъ, Юберъ и Кениссе.

— Въ Монитерѣ, о пребываніи Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича въ Тулонѣ, напечатано слѣдующее: 13-го числа, въ первый день Святыя Пасхи, происходили только взаимныя посѣщенія между Тулонскими властями и Императорско-Россійскимъ флотомъ. Его Императорское Высочество изволилъ посѣтить утромъ арсеналъ и принять приглашеніе къ обѣденному столу отъ префекта морской части. 14 числа Великій Князь постоянно осматривалъ военно-учебныя заведенія. Адмиралъ Литке пригласилъ префекта, военнаго начальника въ департаментѣ, подпрефекта, тулонскаго мера и нѣсколькихъ другихъ начальниковъ, посѣтить корабль Его Императорскаго Высочества. Адмиралъ угощалъ гостей своихъ завтракомъ, который удостоенъ былъ присутствіемъ Его Императорскаго Высочества. Того же числа, 15 чел. россійскихъ офицеровъ обѣдали на кораблѣ *Jemappes*, а прочіе офицеры въ морской префектурѣ. Императорско-Россійская эскадра намѣрена была отплыть въ Альжиръ 16-го с. м. Его Императорское Высочество остался вполнѣ довольнымъ сдѣланнымъ пріемомъ. Въ пользу бѣдныхъ и вообще благотворительныхъ заведеній изволилъ оставить у подпрефекта 5,000 фр.

— Телеграфическая депеша сообщаетъ, что Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ изволилъ отправиться изъ Тулона въ Лиссабонъ.

Англія.

Лондонъ, 13 *Апрѣля*.

Пріостановленныя, по поводу праздника Пасхи, пренія въ нижней палатѣ, по Ирландскому биллю, и черезъ это замедленное чтеніе онаго и принятіе составляютъ нынѣ предметъ особеннаго вниманія и полемики журналовъ. Въ одномъ изъ нихъ пишутъ по сему предмету: Ирландія, не только составляетъ всегдашнюю и неизлѣчимую болѣзнь Англіи, но также самое важное затрудненіе для министерства Г. Пиля. Настоящій ирландскій билль становится для него важнѣйшимъ препятствіемъ, которое могъ встрѣтить онъ на пути движенія хлѣбнаго билля, добрыя послѣдствія коего зависятъ преимущественно отъ скорости принятія онаго. Искусное и исключительное соединеніе оппозиціи съ министерствомъ по сему предмету, подвергнуто нынѣ ирландскимъ биллемъ новому колебанію, если не совершенному разъединенію. Извѣстно, что по обыкновеннымъ парламентскимъ правиламъ, коль скоро какой либо утвержденный уже палатою лордовъ билль, поступаетъ въ нижнюю палату, то сія послѣдняя, изъ учтивости, соглашается на первое чтеніе онаго безъ преній, не смотря на то, что по закону можетъ разсматривать его снова. Въ настоящемъ случаѣ палата лордовъ единодушно утвердила Ирландскій билль, и сэръ Робертъ Пиль могъ справедливо надѣяться, что нижняя палата тѣмъ болѣе не перемѣнитъ обычнаго порядка своихъ дѣйствій. Надобно отдать справедливость Вигамъ, что они сами при посредствѣ лорда Росселя соглашались и даже требовали того; но такъ какъ ирландскіе члены палаты, составляющіе значительную часть оппозиціи, на предварительномъ собраніи, положили оказывать непреодолимое сопротивленіе сказанному биллю, то Виги по неволѣ вынуждены были присоединиться къ нимъ, и такимъ образомъ поставили себя въ особенное положеніе относительно министерства, то есть поддерживаютъ хлѣбный билль, и препятствуютъ утвержденію ирландскаго билля, отъ немедленнаго принятія коего зависитъ успѣхъ перваго.

Чтобы объяснить сопротивленіе ирландскихъ членовъ, слѣдуетъ присовокупить, что билль, о коемъ идетъ рѣчь, называемый „биллемъ обезопасенія жизни," составляетъ исключеніе, и какъ будто бы выступаетъ изъ конституціонныхъ правилъ англійскаго законодательства, какъ слишкомъ зависимыхъ и медленныхъ, и возвращается къ строгимъ, но рѣшительнымъ и быстрымъ мѣрамъ среднихъ столѣтій, какихъ именно въ настоящее время, по мнѣнію министровъ, взволнованное состояніе Ирландіи требуетъ. И такъ, между прочимъ, билль этотъ присвоиваетъ силу лорду намѣстнику объявлять каждое графство состоящимъ въ осадномъ положеніи, а также

bistéj. Imiona sprawców siedmiu poprzednich zamachów na życie Króla Ludwika Filipa, są: Bergeron, Fieschi, Alibaud, Meunier, Darmes, Hubert i Quenisset.

— *Monitor* zawiera o bytności J. C. W. Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza w Tulonie, co następuje: Dnia 13-go, jako w dzień święta Wielkanocnego, ograniczono się jedynie na wzajemnych odwiedzinach pomiędzy władzami Tulońskiemi i Ces. Ros. flotą. J. C. W. raczył rano zwiedzić arsenał i przyjął zaproszenie na obiad u Prefekta wydziału morskiego. Dnia 14-go, W. Xiążę zwiedzał ciągle zakłady wojskowe. Admirał Lütke zaprosił Prefekta, Jenerała komenderującego w departamencie, Podprefekta, Mera Tulonu i kilku Naczelników służby, aby 15-go odwiedzili okręt J. C. W. Wielkiego Xięcia. Admirał częstował gości swoich śniadaniem, którego honory J. C. W. czynić raczył. Tegoż samego dnia obiadowało 15 oficerów Rossyjskich na pokładzie okrętu *Jemoppes*, a inni oficerowie w Prefekturze morskiéj. Eskadra Ces. Ros. miała 16-go b. m. odpłynąć do Algieru. J. C. W. jest zupełnie zadowolonym z doznanego przyjęcia. Dla biédnych i w ogóle dla zakładów dobroczynnych raczył łaskawie zostawić u Podprefekta 5,000 fr.

— Telegraficzna depesza miała donieść, że J. C. W. Wielki Xiąże Konstantyn Nikołajewicz, odpłynął z Tulonu do Lizbony.

Anglia.

Londyn, 13 *kwietnia*.

Zawieszone z powodu świąt rozprawy w Izbie Niższéj nad bilem Irlandzkim, i przez to opożnione piérwsze jego odczytanie, a następnie i całe przyjęcie, są przedmiotem szczególnéj uwagi i polemiki dzienników. Jeden z nich mówi w tym względzie: „Irlandya, jest nie tylko zawsze nieustanną i nieuleczoną chorobą Anglii, ale też największą trudnością i kłopotem ministerstwa P. Peel. Obecny bil Irlandzki staje się dlań największą zawadą, jaką mógł spotkać na drodze przeprowadzenia zbożowego billu, którego dobre skutki zależą najbardziéj od pośpiechu w jego przyjęciu. Sztuczne i wyjątkowe połączenie się oppozycyi z ministerstwem w tym względzie, narażone jest przez bill Irlandzki na nowe zachwianie się, jeśli nie na całkowite zerwanie. Wiadomo jest, iż podług uświęconych zwyczajów parlamentarnych, skoro bil jaki przyjęty już przez Izbę Lordów, przechodzi do Izby Niższéj, ta, przez grzeczność, zgadza się na piérwsze jego odczytanie bez rozpraw, lubo z prawa wszczynać je może. Tą razą Izba Lordów przyjęła jednomyślnie bil Irlandzki, i Sir Robert Peel mógł mieć sprawiedliwą nadzieję, że Izba Niższa tém bardziéj zwykłego trybu postępowania nie zmieni. Trzeba oddać sprawiedliwość Whigom, iż oni sami przez usta Lorda Russel zgadzali się a nawet domagali się o to, ale gdy Irlandzcy członkowie Izby, stanowiącéj ważną część oppozycyi, na poprzedniem przygotowawczém zebraniu, postanowili stawić nieprzełomny opór rzeczonemu bilowi, Whigowie radzi nieradzi musieli przyłączyć się do nich, i postawili się przez to w szczególném położeniu względem ministerstwa, to jest, wspierają je w przeprowadzeniu billu zbożowego, a przeszkadzają uchwale billu dla Irlandyi, od którego właśnie pośpiechu zależą głównie postęp i pomyślność piérwszego.

Dla wytłumaczenia oporu członków Irlandzkich, dodać należy, iż bil o którym mowa, zwany „bilem zabezpieczenia życia", jest prawem wyjątkowém, wyjściem niejako z form konstytucyjnych prawa angielskiego, jako zbyt względnych i powolnych, a powrótem do srogich ale stanowczych i szybkich kodexów wieków średnich, jakich właśnie w téj chwili, zdaniem Ministrów, wzburzony stan Irlandyi wymaga. I tak np. między innemi, bil ten nadaje dowolną moc Lordowi Namiestnikowi ogłoszenia każdego hrabstwa za będące w stanie oblężenia, jako też pomnożenia w niém liczby Konstablów i siły policyi na koszt samychże mieszkańców. Ciż mieszkańcy mają ponosić wszelkie koszta wynagrodzenia, jakie będzie przyznane familiom

усиливать въ немъ число Констаблей и полицейскихъ чиновниковъ, на счетъ самыхъ же жителей. На счетъ ихъ же относится всякое вознагражденіе, какое будетъ признано въ пользу семействъ, умерщвленныхъ въ ихъ графствахъ, лицъ. Полиціи предоставляется право арестовать каждаго не имѣющаго постояннаго мѣста жительства тамъ, гдѣ онъ будетъ находиться, и входить во всякое время и во всякій домъ, для исполненія сей обязанности. Наконецъ статья билля, которая болѣе всего возбудила сопротивленіе, воспрещаетъ жителямъ графствъ объявленныхъ въ осадномъ положеніи, выходить изъ своихъ домовъ послѣ захожденія солнца: это есть очевидное возобновленіе древняго норманскаго закона, называемаго закономъ гашенія огня *(couvre-feu)*, постановленнаго нѣкогда въ Англіи Вильгельмомъ завоевателемъ.

— Изъ Дрогеда (въ Ирландіи) пишутъ, что овесъ посѣянный въ Октябрѣ мѣсяцѣ, уже колосится.

— Здѣсь получено извѣстіе изъ Мальты, что 28 Марта, въ половинѣ 5 часа по полудни, были ощущены три удара землетрясенія. Жители испуганные движеніемъ колоколовъ, и тѣмъ, что въ церквахъ падали подсвѣчники, приписывали это подобному же феномену въ Сициліи. Старожилы помнятъ, что когда въ 1783, землетрясеніе разрушило Мессину, въ то же время на Мальтѣ, ощущено было сильное сотрясеніе; и въ самомъ дѣлѣ, мы узнали, что въ тотъ же день и часъ, во время благорѣятнѣйшей погоды въ Сициліи, было землетрясеніе, которое однако же не причинило тамъ ни малѣйшаго вреда.

— Говорятъ, что англійскій губернаторъ на островѣ Гонгъ-Конгѣ объявилъ Императорскому коммисару, что онъ до тѣхъ поръ не сдастъ китайскому правительству острова Чусана, пока Англичане не будутъ имѣть свободнаго въѣзда въ г. Кантонъ. Коммисаръ охотно исполнилъ бы условія трактата заключеннаго въ Нанкинѣ, но жители г. Кантона до того не терпятъ Англичанъ, что островъ Чусанъ долго еще останется въ ихъ владѣніи.

— Холера, перешедшая изъ Хорасана въ Персію, произвела въ Тегеранѣ, Испагани и Мешидѣ большія опустошенія. Изъ многолюдныхъ персидскихъ городовъ, одинъ только Таврисъ не много пострадалъ отъ этой повальной болѣзни, не смотря на то, что въ оный стекается болѣе каравановъ, чѣмъ въ Испагань.

— Изъ Гаити получено извѣстіе, отъ 11 Марта, что 1 числа этого мѣсяца, старый и больной генералъ Пьерро, отрѣшенъ отъ должности президента, и вмѣсто его назначенъ въ эту должность дивизіонный начальникъ Жанъ Баттистъ Рише, человѣкъ съ энергіею, который служилъ еще при Королѣ Христофорѣ.

— Въ прошлый Вторникъ, у западныхъ береговъ Англіи, между Шильдсомъ и Ярмутомъ, случилось ужасное происшествіе. Два судна, шедшія одно изъ Шильдса, съ большимъ грузомъ, а другое изъ Сундерленда, во время бури, столкнулись. Ударъ былъ столь силенъ, что первое судно почти въ то же время потонуло; черезъ нѣсколько минутъ и второе судно испытало туже участь. Экипажи спасены подоспѣвшими на помощь рыболовами. — На канунѣ этого дня случилось подобное же несчастіе у входа въ гавань въ Ярмутѣ. Судно въ сто пятдесятъ тоннъ ударилось о корабль, шедшій изъ Шильдса, съ такою силою, что прежде нежели съ корабля успѣли подать помощь, судно сіе, вмѣстѣ съ экипажемъ погибло.

Италія.

Римъ, 8 Апрѣля.

Ожидаемъ съ нетерпѣніемъ прибытія Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской. Путешественники разсказываютъ, что всѣ станціи на пути изъ Неаполя въ Римъ, наполнены экипажами и придворными служителями Ея Величества, или особъ Ея свиты. Въ гостинницѣ „Британскіе острова“, въ которой приготовлено помѣщеніе для Ея Величества и Августѣйшей Фамиліи, также для вдовствующей герцогини Меклембургъ-Шверинской и Ея семейства, находится уже много пріѣзжихъ Россіянъ. Лейбъ-Медикъ Ея Величества, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Мундъ, пріѣхалъ сюда сегодня и остановился въ нанятомъ для него домѣ. Ея Величество ожидаютъ здѣсь послѣ завтра.

osób zamordowanych w ich hrabstwie. Policya ma mieć prawo aresztowania każdego nieosiadłego w miejscu, gdzie się będzie znajdował, i wchodzenia o każdéj porze i do każdego domu, dla wypełnienia tego obowiązku. Nakoniec artykuł bilu, który najwięcéj może protestacyi obudził, zakazuje mieszkańcom hrabstw ogłoszonych w stanie oblężenia, wychodzić z domów swoich po zachodzie słońca: co jest wyraźném wznowieniem dawnego normandzkiego prawa, zwanego prawem gaszenia ognia (couvre-feu), zaprowadzonego niegdyś w Anglii przez Wilhelma Zdobywcę.

— Donoszą z Drogheda, w Irlandyi, że owies posiany w Październiku już zaczyna wydawać kłosy.

— Otrzymaliśmy wiadomość z Malty, że dnia 28 go marca, około godziny pół do piątéj z południa, dało się uczuć na téj wyspie trzykrotne trzęsienie ziemi. Mieszkańcy tym wypadkiem przestraszeni, a mianowicie poruszaniem się dzwonów i wywracaniem się lichtarzy w kościołach, przypisywali to podobnemuż fenomonowi w Sycylii. Starzy bowiem pamiętają, że kiedy trzęsienie ziemi w roku 1783 zniszczyło Messynę, Malta doświadczyła jednocześnie wstrząśnienia. Jakoż istotnie dowiedzieliśmy się, że w tymże samym dniu, o tejże godzinie, śród najpiękniejszéj pogody, dało się uczuć trzęsienie ziemi w Sycylii, które na miejscową ludność najmniejszego nie wywarło wpływu.

— Mówią że Gubernator angielski na wyspie Hong-Kong, miał oświadczyć komissarzowi Cesarskiemu, że nie wprzód odda rządowi Chińskiemu wyspę Czusan, aż wolny wstęp do miasta Kantonu ziomkom jego otwarty będzie. Wspomniony komissarz chciałby chętnie wypełnić warunki przymierza w Nankinie zawartego, ale lud miasta Kantonu tak jest nieprzyjaźny Anglikom, że wyspa Czusan długo jeszcze w ich posiadaniu zostanie.

— Cholera przeszła z Chorassanu do Persyi, gdzie wielkie w Teheranie, Ispahanie i Meszydzie zrządziła spustoszenie. Z ludniejszych miast Persyi, jedno tylko Tauris nie wiele od téj zarazy ucierpiało, lubo go częściéj jak Ispahan zwiedzają karawany.

— Otrzymaliśmy wiadomości z Hajty, z dnia 11-go marca, że w dniu piérwszym pomienionego miesiąca, stary i chorobą dotknięty Jenerał Pierrot, złożony został z Prezydentostwa a w miejsce jego obrany na tę godność Jenerał diwizyi, Jan Chrzciciel Riché, mąż sprężysty, który jeszcze służył pod Królem Krzysztofem.

— W zeszły Wtorek, straszliwy przypadek wydarzył się przy północnym brzegu Anglii, między Shields i Yarmouth. Dwa statki, jeden *Britania* z Shields, ciężko obładowany, a drugi *Gironde* z Sunderland, zetknęły się w czasie burzy. Uderzenie było tak silne, że *Britania* zatonął prawie natychmiast, a w kilka chwil późniéj i *Gironde* doznał tego samego losu. Osady uratowały się na łodziach rybackich, w pomoc przybyłych. W wigiliją tego dnia podobnyż wypadek miał miejsce w przystani Yarmouth. Statek o 150 beczkach, niewiadomego nazwiska, uderzony został przez okręt *Wiliam* z Shields, tak mocno, że nim ludzie z statku Wiliam zdołali pośpieszyć na pomoc, statek nieznajomy wraz z osadą zatonął.

Włochy.

Rzym, 8 kwietnia.

Oczekujemy tu z upragnieniem spodziewanego przybycia N. Cesarzowej Rossyjskiéj. Podróżni zaręczają, że drogi z Neapolu do Rzymu na wszystkich stacyach przepełnione są powozami i służbą N. Cesarzowej, lub osób do Jéj dworu należących. W hotelu „Wyspy Brytańskie“, który zajętym zostanie przez N. Cesarzową wraz z Jéj Rodziną, jak niemniéj przez owdowiałą Wielką Xiężną Meklemburgsko-Szweryńską i Jéj Dzieci, już mnóstwo znajduje się przybyłych Rossyan. Z lekarzy przybocznych N. Pani, przybył tu już dzisiaj Rzeczywisty Radzca Stanu Mundt, i stanął w najętym dlań domu prywatnym. Najdaléj pojutrze spodziewamy się przybycia N. Pani.

Неаполь, 4 Апрѣля.

Съ радостію сообщаемъ, что состояніе здоровья Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской постоянно поправляется. Великій Князь Константинъ Николаевичъ только вчера изволилъ отправиться съ флотомъ изъ Неаполя; на дняхъ, находившіеся здѣсь Россійскіе корабли производили маневры. Августѣйшія особы Императорской Фамиліи часто посѣщаютъ здѣшнія окрестности: *Amalfi*, *Carpi*, *Quisina*, *Camaldoli*, *Herculanum* и проч. Въ Палермѣ, при отбытіи Государыни Императрицы, мѣстное начальство и жители явили доказательства живѣйшаго сожалѣнія. Въ журналѣ *Cerere* напечатано прощальное посланіе къ Ея Величеству и Августѣйшей Фамиліи, въ выраженіяхъ исполненныхъ живѣйшихъ чувствованій.

Испанія.

Мадритъ, 8 Апрѣля.

Новое министерство созвало кортесовъ къ 24-му Апрѣля. Инфантъ Энрикъ отозванъ, а всѣ наперсники генерала Нарваэза удалены отъ занимаемыхъ ими должности. Паденіе сего послѣдняго возбуждаетъ здѣсь общую радость; нѣкоторые однако утверждаютъ, что отнятіе у него должности и изгнаніе есть только слѣдствіе сопротивленія, которое онъ оказывалъ самовластнымъ намѣреніямъ Королевы Христины, и друга Ея Величества Индійскаго Патріарха, желающаго образовать соотвѣтствующій его видамъ кабинетъ, подъ предсѣдательствомъ маркиза Вилума, или же барона Меера, извѣстныхъ по своей приверженности къ правиламъ самовластія. Представителями этихъ правилъ въ послѣднемъ кабинетѣ Нарваэза были именно: генералъ Пезуэла (младшій братъ маркиза Вилума) и Г. Экана, которые какъ извѣстно, сдѣлались первою причиною его паденія, такъ какъ прежде были главными виновниками распущенія министерства Г. Мирафлореса. Полагаютъ, что они избраны руководителями новаго кабинета, который уже давно составляетъ предметъ желанія Королевы Маріи Христины. Сегодня разнесся даже слухъ, будто бы Г. Истуризъ подалъ снова въ отставку, и что баронъ Мееръ получилъ повелѣніе составить новый кабинетъ.

— Третьяго дня получили здѣсь донесеніе, что въ Галиціи вспыхнулъ мятежъ между войсками, въ пользу Инфанта Донъ Энрика. Немедленно отправили туда войска изъ Астуріи и старой Кастиліи, для подавленія безпорядковъ.

8 Апрѣля.

Сегодня не помѣщено въ здѣшней газетѣ ни какого оффиціальнаго увѣдомленія. Министерство понынѣ еще не составлено. Слухъ о выбытіи изъ министерства Г. Истуриза, не подтверждается. Нѣкоторые увѣряютъ, что баронъ Мееръ и Гг. Монъ и Пидаль вступятъ въ министерство; но до сего времени нѣтъ никакого о томъ постановленія. Говорятъ, что Г. Монъ съ Г. Истуризомъ и Армерою имѣлъ продолжительное совѣщаніе.

— Въ *Imparcial* утверждаютъ, что Г. Саламанка будетъ министромъ финансовъ.

Мексика.

Тампико, 20 Февраля.

Вчера получено извѣстіе, что Сѣверо-Американцы, съ сухаго пути и съ моря аттаковали городъ Матаморесъ. Правда ли это или нѣтъ, съ достовѣрностью еще не извѣстно; по полученіи сего извѣстія, отправлено тотчасъ отсюда въ Матаморесъ нѣсколько тысячъ войска.

— Въ городѣ Вера-Круце было сильное землетрясеніе; сверхъ того сосѣдняя гора, чего до сего времени не предполагали, стала извергать пламя, и такъ какъ въ то время дулъ сѣверный вѣтеръ, то зола и дымъ волкана неслись на городъ; на вершинѣ горы видѣнъ былъ пламенный столбъ.

Neapol, 4 kwietnia.

Z przyjemnością dowiadujemy się tu o coraz pożądańszym stanie zdrowia N Cesarzowej Rossyjskiéj. J. C. W. Wielki Xiążę Konstantyn Nikołajewicz opuścił Neapol z flotą Swoją dopiéro wczoraj, a przed kilku dniami odbyły się manewra wszystkich tu znajdujących się okrętów Cesarsko-Rossyjskich. Członkowie Rodziny Cesarskiej odbywają ciągłe wycieczki w okolice, np. do Amalfi, Capri, Quisina, Camaldoli, Herkulanum, i t. d W Palermo wszystkie władze i cała ludność przy wyjeździe N. Cesarzowej, okazywały dowody najszczerszego żału. Dziennik *Cerere* przesyła pożegnanie swoje N. Pani i Jéj Rodzinie, w wyrazach pełnych najżywszego uczucia.

Hiszpania.

Madryt, 7 kwietnia

Nowe ministerstwo zwołało Kortezy na dzień 24 kwietnia. Infant Henryk został odwołany, a wszyscy ulubieńcy Jenerała Narvaeza z posad swych usunięci. Upadek tego ostatniego obudza tu powszechną radość, są jednak którzy utrzymują, że odjęcie mu urzędu i wygnanie z kraju, jest tylko skutkiem oporu, jaki stawił absolutycznym zamiarom Królowéj Krystyny i przyjaciela jéj Patryarchy Indyjskiego, pragnącym utworzyć odpowiedni widokom swoim gabinet pod prezydencyą Margr. Viluma lub też Barona Meer, znanych ze swego przywiązania do zasad absolutyzmu. Reprezentantami tych zasad w ostatnim gabinecie Narvaeza, byli właśnie Jen. Pezuela (młodszy brat Margr. Viluma) i P. Egana, którzy, jak wiadomo, stali się piérwszą przyczyną jego upadku, jak przedtém byli głównymi sprawcami rozwiązania się ministerstwa P. Miraflores. Sądzą więc, że są wybrani do torowania drogi dla nowego gabinetu, który już oddawna ma być celem życzeń Królowéj Maryi Krystyny. Jakoż zaczynają już dziś szerzyć pogłoskę, że P. Isturiz podał się znowu do dymissyi, i że Baron Meer otrzymał polecenie utworzyć nowy gabinet.

— Onegdaj otrzymano tu wiadomość o wybuchnięciu rokoszu wojskowego w Galicyi na korzyść Infanta Don Henryka. Posłano tam natychmiast wojska z Asturyi i Staréj Kastylii, dla uspokojenia tego rozruchu.

Dnia 8 kwietnia.

Dzisiaj nie ma żadnego rządowego artykułu w Gazecie. Ministerstwo nie jest jeszcze uzupełnione. Pogłoska o wyjściu z gabinetu P. Isturiz nie potwierdza się. Niektórzy utrzymują, że Baron Meer i PP. Mon i Pidal wejdą do ministerstwa, ale dotychczas nie jeszcze w tym przedmiocie nie postanowiono. Dowiadujemy się tylko, że P. Mon miał długą naradę z PP. Isturiz i Armero.

— *Imparcial* utrzymuję, że P. Salamanca ma objąć ministerstwo skarbu.

Meksyk.

Tampiko, 20 lutego.

Wczoraj otrzymaliśmy wiadomość, że Amerykanie północni uderzali od lądu i morza na miasto Matamores. Czy jest to rzeczą istotną lub nie, z pewnością wiedzieć nie można, jednakże po tém doniesieniu kilka tysięcy wojska wyruszyło ztąd do Matamores.

— W mieście Veracruz było silne trzęsienie ziemi, prócz tego okazał się wulkan, o którym wprzód nie wiedziano, uważając go za zwykłą górę. Że wiatr właśnie w téj chwili wiał od północy, popioły Wulkanu dolatywały aż do miasta, a śród tego popiołu i dymu widziano ogromny słup ognisty na szczycie góry.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 23-го Апрѣля 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*